

ЦИЈЕНА:
 За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера.
 За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера на по године 6 перпера.
 За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
 Претплата се прима само у годишњим и полугодишњим роковима.
 Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље непосредно Администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручио г. Вељу Рамљановићу, к. ц. агенту у Котор.
 Дописи се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају.
 Огласи се шаљу Администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број од пет цифара из петит слова по 4 пара за први пут, а за сваки даљи пут по 2 пара, из виших слова сразјерно више. Најмањи оглас наплаћује се 1 перпер. — Осим наприједименоване цијене од ријечи, наплаћује се по закону о таксама још по 50 пара за свако поједино оглашавање.

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Одговорни уредник: М. Павловић

СЛУЖБЕНИ ДИО

БРОЈНИ ПРЕГЛЕД

погинулих, умрлих и рањених Црногораца свију класа и родова оружја у рату Црногорско-Турском 1912. и 13. године

НАЗИВ БРИГАДА	Редни број баталиона	НАЗИВ БАТАЛИОНА	ПОГИНУЛО			УМРЛО од болести			РАНИЛО СЕ			У све погинулих, умрлих и рањених	
			официра	подофицира и војника	укупно	официра	подофицира и војника	укупно	официра	подофицира и војника	укупно	по баталионима	по бригадама
КАТУНСКА	1	Његушко-Њеклишки	—	16	16	—	3	3	3	75	78	97	
	2	Цетињски	2	61	63	—	4	4	2	144	146	213	
	3	Чевско-Бјелички	5	120	125	—	3	3	8	396	404	532	
	4	Пјешивачки	4	32	36	—	4	4	9	202	211	251	
	5	Команско-Загарачки	—	35	35	—	2	2	3	172	175	212	
	6	Цуцки	1	14	15	—	5	5	3	80	83	103	
Свега			12	278	290	—	21	21	28	1069	1097	1408	
РИЈЕЧНО-ЉЕШАНСКА	7	Цеклински	4	58	62	—	—	—	5	103	108	170	
	8	Љуботињски	4	43	47	—	3	3	6	171	177	227	
	9	Цеклинско-Добарски	4	74	78	—	5	5	5	92	97	180	
	10	Љешански	2	89	91	—	14	15	10	201	211	317	
Свега			14	264	278	—	22	23	26	567	593	894	
ЦРМНИЧКО-ПРИМОРСКА	11	Горњо-Црмнички	1	12	13	—	2	2	4	47	51	66	
	12	Доњо-Црмнички	4	23	27	—	3	3	3	68	71	101	
	13	Селачко-Шестански	1	15	16	—	1	1	4	43	47	64	
	14	Барски	—	5	5	—	6	6	—	13	13	24	
	15	Бјелогорски	—	11	11	—	15	15	1	27	28	54	
Свега			6	66	72	—	27	27	12	198	210	309	
Укупно прва Дивизија —			2611										
ЗЕТСКА	16	Доњо-Кучки	4	85	89	—	4	4	11	207	218	311	
	17	Горњо-Кучки	3	89	92	—	5	5	5	146	151	248	
	18	Братоношки	5	83	88	—	4	4	6	195	201	293	
	19	Зетски	—	24	24	—	8	8	—	47	47	79	
	20	Горњо-Зетски	—	14	14	—	3	3	1	46	47	64	
Свега			12	295	307	—	24	24	23	641	664	995	
СПУШКА	21	Пиперски	1	54	55	—	5	6	2	149	151	212	
	22	Спушки	3	126	129	—	12	12	12	225	237	378	
	23	Љешкопољски	1	17	18	—	4	4	1	59	60	82	
Свега			5	197	202	—	21	22	15	433	448	672	
БЈЕЛОВАД-ЉИТСКА	24	Мартинишки	5	74	79	—	4	4	3	208	211	294	
	25	Петрушински	9	65	74	—	2	2	8	190	198	274	
	26	Павковишки	2	59	61	—	4	4	7	182	189	254	
	27	Вражегрмски	1	65	66	—	6	6	5	123	128	200	
	Свега			17	263	280	—	16	16	23	703	726	1022
Укупно друга Дивизија —			2689										
НИКШИТСКА	28	Требјешки	5	101	106	—	8	8	10	250	260	374	
	29	Жупски	—	13	13	—	6	6	2	56	58	77	
	30	Никшишки	4	83	87	—	4	4	6	272	278	369	
	31	Луковски	1	65	66	—	3	3	9	183	192	261	
	32	Голјишки	—	6	6	—	4	4	—	29	29	39	
Свега			10	268	278	—	25	25	27	790	817	1120	
ВУЧЕДОЛСКА	33	Граховски	—	48	48	—	6	6	6	89	95	149	
	34	Бањски	—	23	23	—	13	13	—	90	90	126	
	35	Рудинско-Трепачки	1	39	40	—	7	7	—	64	64	111	
	36	Опунтно-Рудински	1	12	13	—	7	7	1	27	28	48	
Свега			2	122	124	—	33	33	7	270	277	434	
ДУМИТОРСКА	37	Жупа-Пивски	1	18	19	—	18	19	3	151	154	192	
	38	Дробњачки	—	10	10	—	18	18	2	50	52	80	
	39	Планини-Пивско	—	18	18	—	22	22	2	116	118	158	
	40	Шаранско-Језерски	2	14	16	—	13	14	2	38	40	70	
	41	Ускочки	—	21	21	—	10	10	1	58	59	90	
Свега			3	81	84	—	81	83	10	413	423	590	
Укупно трећа Дивизија —			2144										
КОЛАШИНСКА	42	Ровачки	—	21	21	—	9	9	—	77	77	107	
	43	Доњо-Морачки	—	11	11	—	11	11	2	41	43	65	
	44	Горњо-Морачки	—	8	8	—	16	16	2	34	36	60	
	45	Колашински	2	26	28	—	10	10	3	88	91	129	
	46	Липовски	—	11	11	—	7	7	2	41	43	61	
	47	Пољски	3	21	24	—	7	7	1	46	47	78	
Свега			5	98	103	—	60	61	10	327	337	501	
ВАЂЕВЊИТСКА	48	Љеворечки	2	60	62	—	4	4	7	186	193	259	
	49	Краљски	4	60	64	—	2	2	4	193	197	263	
	50	Андријевачки	3	44	47	—	12	12	5	159	164	223	
	51	Велички	2	41	43	—	6	6	4	88	92	141	
	52	Полимски	—	44	44	—	7	7	3	81	84	135	
	53	Трепачко-Шекуларски	—	27	27	—	6	6	2	57	59	92	
Свега			11	276	287	—	37	37	25	764	789	1113	
БЕРАТСКА	54	Лужачки	—	10	10	—	4	4	—	33	33	47	
	55	Доњо-Ржанички	—	17	17	—	3	3	1	24	25	45	
	56	Полички	—	22	22	—	12	12	—	31	31	65	
	57	Будимски	—	33	33	—	7	7	—	65	65	105	
	58	Горњо-Селски	—	5	5	—	5	5	—	9	9	19	
	59	Виничко-Бучички	—	38	38	—	3	3	1	57	58	99	
Свега			—	125	125	—	34	34	2	219	221	380	
Укупно четврта Дивизија —			1994										
У СВЕМУ ГУБИТАКА			97	2333	2430	—	5	401	406	208	6394	6602	9438

Број Р. 5973. Пјешад. Одсека 621. Из Канцеларије Министарства Војног, 12. септембра 1913. год., Цетиње.

БРОЈНИ ПРЕГЛЕД

погинулих, умрлих и рањених Црногораца свију класа и родова оружја у рату Црногорско-Бугарском 1913. године састављених у Дечанском Одреду.

НАЗИВ БРИГАДА	Редни број бригаде	НАЗИВ БАТАЛИОНА	ПОГИНУЛО			УМРЛО од болести			РАНИЛО СЕ			У све погинулих, умрлих и рањених	
			официра	подофицира и војника	укупно	официра	подофицира и војника	укупно	официра	подофицира и војника	укупно	по баталионима	по бригадама
I. БРИГАДА (формирана из 11 баталеонских округа I. Дивизије)	1	Његушко-Њеклишки	—	5	5	—	—	—	1	16	17	22	
	2	Цетињски	—	4	4	—	1	1	—	17	17	22	
	3	Цуцки	—	4	4	—	—	—	—	17	17	21	
	4	Чевско-Бјелички	—	10	10	—	1	1	1	54	55	66	
	5	Пјешивачки	1	7	8	—	2	2	1	29	30	40	
II. БРИГАДА (формирана из 8 баталеонских округа II. и III. Дивизије)	6	Цеклински	—	4	4	—	2	2	—	19	19	25	
	7	Љуботински	—	11	11	—	1	1	2	24	24	38	
	8	Цеклинско-Добарски	—	17	17	—	—	—	—	22	22	39	
	9	Љешански	1	5	6	—	3	3	—	37	37	46	
	10	Горњо-Црмнички	—	2	2	—	2	2	—	5	7	11	
Свега			2	70	72	—	15	16	5	244	248	336	
III. БРИГАДА (формирана из 12 баталеонских округа III. Дивизије)	11	Доњо-Кучко	—	—	—	—	2	2	—	1	1	3	
	12	Горњо-Кучко	—	—	—	—	1	1	—	1	1	2	
	13	Зетско	—	—	—	—	—	—	—	4	4	4	
	14	Горњо-Зетско	—	—	—	—	—	—	—	4	4	4	
	15	Љешкопољски	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
IV. БРИГАДА (формирана из 12 баталеонских округа IV. и 2 баталеонска округа III. Дивизије)	16	Пиперско	—	1	1	—	12	12	—	5	5	18	
	17	Спушко	—	1	1	—	2	2	—	5	5	8	
	18	Команско-Загарачки	—	11	11	—	2	2	1	38	39	52	
	19	Братоношко	—	21	21	—	3	3	2	56	58	82	
	Свега			—	33	34	—	22	22	3	114	117	173
V. БРИГАДА (формирана из 12 баталеонских округа V. Дивизије)													

вичић наш је мили гост од скоро мјесеца дана. Одио је у хотелу „Јадран“. Сваке године кроз протнике дође са супругом и дражесним својим синчићем, да се наужива ведрине јужнога неба, морског купања и да се одмори од политичког и књижевног рада. Пошто се дознало да спрема за штампу омашну књигу „Косово освешено“, епичне pjesме, управа Хрватске Читаонице га је замолила да би читао неке уломке, те нам пружио zgodну прилику да се науживамо слушајући тај нови производ његова умна дара. Г. др. Тресић, својом природеном сусретљивошћу, радо се одазвао израженој жељи, те је јуче у дворани Х. Читаонице, пред многобројном и одабротом китом слушатељица и слушатеља, прочитао шледеће дјелове: Сазив виле. Испуњени завјет. Прва ноћ на ослобођеном Косову. Химна духова освештицама. Жртве благородна чувства. Погинулим дивовима. Хрватској, Скадар на Бојани, Сирота, Танкосић, Крштење Егеја, Еутропија, Гуслар, уломке на епосу „Куманово“. Слушатељство је уживало, јер су ове pjesме прожете патриотским жаром, а проткане узвишеним мислима, те крaсим сликама и алегоријама“. Знајући љепоту Тресићевих pjesама, очекујемо с нестрпљењем ову нову збирку великог далматинског родољуба.

Оче наш. У издању Државне Штампарије у Србији изашла је апотеоза ратнику „Оче наш.“ У ову збирку ствари написаних за славу и побједу нашег оружја долази и ова мања књижица С. Бешевића. „Оче Наш“ је молитва ратника упућена Великом и Једином, који га је повео путем славе, кроз грмљаву и плуљак пушчаних зрна; то је молитва покајања и захвалности, за све оно што је некада било и за ове велике моменте чији смо ми савременици, а чији је он у часник. Написано је са довољно pjesничког израживања и религиозног ентузијазма. Препоручујемо ову малу, улијепом издању, изашлу књижицу нашим читаоцима.

Судбина једне књиге. Енглески листови доносе интересантне ствари о судбини једне књиге из пера Бенјамина Франклина. Када је Бенјамин Франклин године 1728. дошао из Хиладелфије у Лондон, био је у врло великој новчаној кризи, да је морао да прими једну скромну службу у једној штампарији. Пошто се показао врло способан, то му је поверено да ради слагачки посао и дато му је на слагање дјело „Религија свијести“ од Воластона. Али тада деветнаестогодишњи Франклин није био сагласан са садржином тога филозофског дјела, те написао једно дјело у супротном правцу назвавши га: „Дисертација о слободи, нуждима, задовољствима и досади“. То је дјело дао на слагање једноме своме колеги. Али је Франклин на неколико година доцније увидио да су његови многобројни аргументи били нетачни и производ само његове велике младости, те је уништио цијело прво издање своје књиге сјем два примјерка. Једна од тих залуталих књига дошла је 1850 год. у руке једном књијару који је купио за 3 дин. Он је одмах понуди бриганском музеју за 20 дин., али је тадашњи директор изјавио да нема примјену за овакву „стару крпу“ и књигу врати књијару. Сад је књијар понудио ову књигу двојици својих најбољих муштерија по цијени од 100 дин., али су и ова двојица били сувише кратковирни, те нијесу могли да оцијене велику вриједност књиге. Књијар ни доцније није успио да прода књигу ма и за најскромнију суму. По књијаревој смрти радњу је предузео његов син, те је на једној лицитацији и споменута књига изнијета са ознаком номиналне цијене од 3 динара. Али је ускоро постало јасно да су стручњаци увидјели вриједност књиге, јер се развила огорчена утакмица између тадашњег сопственика књиге и чувеног библиофила Томе Хоу, те је књига најзад опет дошла у руке књијара Стевена за — 24.000 дин. Пошто је противник понудио 24.000 дин., књијар је дао још 3 и тако је његов такмац био довољно отмен да му књигу остави. Срећни сопственик књиге је још исте године — 1881. — продао амерканској влади за близу — 130.000 динара.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Отварање средњих школа. У Министарству Просвјете и Црквених Послова ради се на отварању четири нове гимназије и учитељске школе. Уз то се ријешило да се у Подгорици отвори први разред, који је био прошле године укинут. Добило се коначно одобрење да се у Пећи отвори велика осморазредна гимназија и учитељска школа, а у Пљевљима, Беранима и Никшићу четвороразредна гимназије. Тако ћемо сад имати у мјесто 2 гимназије 6, од којих ће двије бити велике — осморазредне, а четири полу-гимназије са по 4 разреда. Досадашња богословско-учитељска школа остаје у томе својству на Цетињу докле не сврше

и они, који су сад у првом разреду те школе. У току тога времена створиће се посебна богословија с итернатом. У вези с тим припрема се професорски распоред, којим ће се одредити за нове средње школе старјешине и наставнички персонал.

Личне вијести. На Цетињу се бави познати француски публициста и велики пријатељ нашег народа г. Шарл Лоазо, који врло често нашу земљу посјећује и у њој радо борави. Добро нам дошао!

Њемачки новинар. Г. Др. Вилхелм Деркес-Бонард, директор и главни уредник берлинског „National Zeitunga“ бавио се ових дана на Цетињу, допутававши са Крфа.

† Мило Ковачевић. На Цетињу је јуче прије подне преминуо Мило Ковачевић, професор војне школе. Умро је у најбољој снази, у 42 години, када је могао корисно да послужи и својима и отаџбини. Није дуго боловао, али му је боловање било тешко. Био је њежног тјелесног састава и за вријеме ова ова рата сносио је тешке напоре, који су врло ружно утицале на његов организам. Први рат провео је у приморском одреду наше војске при батеријама, а за вријеме другог рата био је одређен у комисију, која је уређивала нове крајеве. Ови напори били су га обрвали, да је одмах по повратку на Цетиње пао у постељу, са које се више није дизао, ожалостивши смрћу својом породици и многобројне пријатеље. Покојни Мило је био миран човек, тихе нарави, али необично агилан човек, служећи корисно својој земљи. Школовао се на Цетињу, у Котору и у Италији, где је у Милану војну школу учио. Још као ђак испољаво је велику наклоност за учењем и даровитост, те је био увијек први ђак. И ако њежног тјелесног састава, радио је неуморно и све своје послове отпирвао је на опште задовољство. Службовање је своје отпочео као наставник гимназије, затим је службовао у министарству војном и најзад био професор војничке школе. За собом је оставио најљепше успомене. Смрт његову оплакује стара мајка, вјерна љуба, сестре, родбина и многобројни пријатељи и другови његови. Посмртни остаци његови предани су данас послије подне уз учешће најотјемнијег пријестоничког грађанства. Нека му је лака земља и помен међу нама, а његовој ожалостљеној породици утјеха и наше саучешће. Почивао у миру!

Наши официри у Крагујевцу. У крагујевачкој војној болници леже тешко рањени: поручник Радуле Брачић и потпоручник Душан Т. Вукотић. Они су рањени у крвавој борби на Великом Говедарнику 9. јула. Благодарети великој заузимљивости болничког особља, а нарочито великом заузимању и одличној спреми оператора г. Д-ра Јозефа Полака Чеха, шефа аустријске мисије Црвеног Крста у Крагујевцу и асистенцији његовог помоћника професора г. доктора Ловрића, који тако рећи и дан и ноћ раде око ових рањеника и над њима изливају сву љубав својих племенитих словенских душа, као да су им рођена браћа, — ови наши дични синови, витезови са Бардањолта и Брегалнице, на путу су оздрављења, што им од свега срца желимо и са своје стране захваљујемо онијема, који се око њих заузимају а нарочито оператору г. доктору Полаку и професору г. доктору Ловрићу.

Уписан за добротвора. Г. г. официри цетињског гарнизона у мјесто вијенца на посмртни одар Мила Ковачевића, професора војне школе, да би одали почаст његовим сјенима и сачували му спомену, уписали су га за добротвора фонда сиромашних гимназијалаца, као и фонда сиромашних ђака основних школа.

ТЕЛЕГРАМИ

— Биоградски Пресбир —

Биоград, 8. септембра. — Полузванична „Самоуправа“ у свом уводном чланку тврди на основу сигурних извјештаја, да је ситуација на арбанској граници постала врло озбиљна, јер се Арбанаси скупљају и оружају модерним оружјем и спремају се да нападну на Србију. Провокаторски агенти увукли су се на српско земљиште ради подизања Арбанаса, који су до сада били мирни. Јасно се види да се ова непријатељства подстичу из иностранства, а да су наперена противу Србије и Црне Горе. Министар војни је наредио, да се гарнизони на граници појачају, а у случају нужде и са трупама из Србије. У циљу да се сузбију нападаји или покушаји напада, влада се налази приморана, да поново предузме стратегиске поло-

жаје, које је била напустила и о томе је већ обавијестила кабинете великих сила с убјеђењем, да се на то нико неће моћи жалити, јер је то колико њено право, толико исто и њена дужност.

Биоград, 8. септембра. — Краљ Петар долази сјутра из Рибарске Бање.

Биоград, 9. септембра. — Анархија у Арбанији све се више шири. Прекјуче су Арбанаси извршили напад на српском земљишту у околини Дебра. Све су мјере предузете да се ти нападаји најенергичније сузбију.

Биоград, 10. септембра. — Јуче око десет сати из јутра дошло је до судара између Арбанаса и наших трупа у околини Дебра. Бој је био ожесточен и трајао је до подна, када су се наше двије чете повукле пут Кичева. Арбанаси су ушли у Дебру, и има их 6000. Њих предводе страни официри, којих народност није још утврђена. Помоћне трупе одмах су упућене пут Дебра.

Биоград, 10. септембра. — Вијести, које су се појавиле у страниој штампи о несугласици између Србије и Грчке потпуно су лажне. Оне су потекле стога што је саопштено воденом владици да неће моћи више прегледати школе на српском земљишту, које се од дана прокламације анексије налазе под управом црквеном и школском Србије. Вијест, коју је донијела „Фос. Цајтунг“, да се краљ Србије намјерава прогласити за цара Срба, толико је смијешна, да није потреба ни да се демантује.

Биоград, 12. септембра. — Овлашћени смо демантовати вијест, коју је изнијела „Арбанска Кореспонденција“ да је српска војска заробила десет Арнаута из Љуме и спровела генералу Живковићу. Овај генерал није могао примити те заробљенике, нити је могао изговорити ријечи које му се приписују, јер се генерал Живковић још налази у Биограду.

Биоград, 12. септембра. — Пресбир је објавио овај коминике:

Озбиљни догађаји на арбанској граници, о којима је јуче расправљано, приморали су српску владу да потражи начина да се заштити српско земљиште, у које су упали Арнаути. У том циљу наређена је мобилизација моравске дивизије првог позива, а осим тога предузете су све мјере за заштиту српске границе у тим крајевима.

— Атинска Агенција —

Атина, 12. септембра. — Односно депеше из Софије, којом се јавља исказ мисионара Кларка о тобожњем палењу Струмице од стране грчких трупа, износимо тачну и праву истину: Становници Струмице, Грци, Турци и Јевреји, који су недавно дочекали грчке трупе као ослободиоце, дознавши да је на букурешкој конференцији ријешено, да Струмица припадне Бугарској, одлучише да се у масама иселе, како би избјегли тиранисање бугарског јарма, и затражише од грчких војних власти средства, да пријеђу на грчко земљиште, са свим што узмогну пренијети од њихова иметка. 9. августа, када Грци сазнаше, да ће се сјутрадан варош предати Бугарима, они сами запалише своје сопствене куће и напустише родну земљу, остављајући милионе имања. Командант малог грчког одјељења чинио је и немогуће да савлада пожар и успио је да спасе 19 бугарских кућа. У главном сви становници, који нијесу Бугари, емигрирали су не ушљед притиска, већ једино да избјегну бугарски јарам и његове пошљедице.

Атина, 12. септембра. — Вијести које доносе извјесни бечки листови како бајаги сваког дана долазе у

Валону нови бјегунци Арбанаси, који се уклањају из мјеста окупираних грчком војском, потпуно су лажне. Неколико бегова арбанаских, међу којима су и кмет Делвина Назим бег, Изет бег, Бан бег и Омер ефендија отишли су сами својевољно у Валону, али не због гађања, већ напротив да објасне својим сународницима како народ арбанаски ужива сва права у земљама које су Грци посјели. Лажно је, да Грци злостављају становништво. Међутим доказано је, да је арбанаска влада упутила чете, које су се већ стале јављати у околини Корице како би се на страни чуло да је земљиште окупирано. Ове чете почеле су пљачкати и палити. Назад два дана појавио се код Ереске и чувени разбојник Муаки Кореси, који се вратио из Арбаније. Арбанска влада наоружала је те чете, како би створили на цијелом путу од Корице до Ереске и од Ереске до Лијасковики немире, који би се хтјели протумачити као борба за ослобођење Арбанаса. Прекјуче је између Ереске и Кеди био судар између грчког одјељења и арбанаске чете, која је била заробљена.

Атина, 13. септембра. — Вијести извјесних листова о тобожњим потешкоћама између Србије и Грчке, без сваког су основа. Савршен споразум постоји између обију влада.

— Бечки Кор. Биро —

Валона, 8. септембра. — Јуче је држан велики митинг, којим се протестовало противу држања Есад паше.

Петроград, 8. септембра. — Владана намјерава установити генерални консулат у Арбанији. Коковцев се вратио, а Сазонов је отпутовао у иностранство; заступаће га Нератов.

Цариград, 8. септембра. — Тврди се, да су се бугарски делегати обавезали да даду амнестију насељењу западне Тракије.

Париз, 9. септембра. — На ручку у јелисејском двору Поенкаре је наздравио Краљу Грчком рекавши, да ће Француска, чији су осјећаји непромјенљиви, остати увијек за Грчку сигурна и лојална пријатељица. Краљ, захваљујући, рече, да високо цијени осјећаје активне симпатије, о којој је Француска дала Грчкој толико доказа, и да придаје највећу цијену за одржање и развиће традиционалних веза пријатељства двају земаља.

Париз, 10. септембра. — Поенкаре је посјетио Грчког Краља. — Сазонов приспио овдје одакле ће у Виши.

Биоград, 11. септембра. — Краљевим указом наређена је мобилизација моравске дивизије, као и једног дијела резервиста свију дивизија.

Биоград, 12. септембра. — Ради операције противу Арбанаса краљевим указом образована је дивизија од осам пукова под називом дивизија Дрима. Ови пукови су већ на маршу пут арбанске границе.

Софија, 12. септембра. — Вијести о скором закључењу аустро-бугарског савеза је тенденциозна измишљотина, као и она о учешћу преобучених бугарских официра у нападајима Арбанаса на Србе.

Загреб, 13. септембра. — Дојчић, који је извео атентат на краљевог комесара Скерлеца, осуђен је на шеснаест година тамнице.

Петроград, 13. септем. — „Рјеч“ сазнаје, да руска дипломатија не придаје велике важности српско-арбанском сукобу и мисли да Србија има право да одбије нападаје на граници и да пацификује погранично земљиште. У случају да Срби буду приморани да пријеђу преко границе, то ће бити без опасности по независност Арбаније.

